

Declaració institucional amb motiu de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut

JOSÉ MONTILLA

President de la Generalitat de Catalunya

Benvolguts conciutadans.

Avui, pocs dies després del quart aniversari de l'aprovació en referèndum del nostre Estatut, hem conegut la notícia que el Tribunal Constitucional ha dictat sentència en relació amb el recurs presentat pel *Partido Popular*, fa més de tres anys, contra la nostra llei fonamental. Un Tribunal Constitucional que, com hem dit de forma reiterada, està lamentablement desacreditat i moralment deslegitimant per dictar aquesta sentència.

La indignació que sentim no ens ha d'impedir afirmar amb rotunditat que l'Estatut que vàrem votar segueix vigent i ha estat declarat constitucional molt majoritàriament.

La Sentència no ha donat la raó al *Partido Popular* que, recordem-ho, va impugnar 129 preceptes que afectaven a 201 qüestions del nostre Estatut. La sentència, certament, incorpora limitacions que caldrà analitzar i superar a través dels mecanismes polítics, jurídics i institucionals més adients. El *Partido Popular* no podrà amagar el seu fracàs polític. No han pogut liquidar l'Estatut, malgrat les seves continuades agressions i continuades pressions sobre el Tribunal.

L'Estatut és ben viu però s'ha vist afectat. Tot indica, amb la informació de la que disposem hores d'ara, que cap dels aspectes més fonamentals ha estat anul·lat. El PP no ha assolit el seu objectiu polític. No podrà limitar les nostres aspiracions d'autogovern. Persistirem en les nostres conviccions i en la voluntat democràtica del poble de Catalunya.

El Tribunal Constitucional ha comès una gran irresponsabilitat. No ha fet honor a la seva alta missió i ha escrit una de les més tristes pàgines de la seva història política i jurídica.

El Tribunal ha estat més obsessionat en dictar sentència que en fer Justícia i vetllar pel compliment del pacte constitucional. Serà recordat com el tribunal amb menys visió d'Estat que mai ha tingut la democràcia espanyola. Ha fet un mal servei a Catalunya, a Espanya i a l'esperit inclusiu de la Constitució del 78 que ningú pot segrestar.

Per aquesta raó, he volgut compareixer immediatament davant vostre per dir-vos quina és la conducta que mantindrà en els propers dies i què és el que demano i proposo al poble de Catalunya.

Com a President de Catalunya, en tot moment he manifestat —i avui ho reitero— que ens correspon a tots, com a senyal de respecte a l'Estat de dret, acatar aquesta sentència. Però acatar no vol dir compartir. I no comparteixo el contingut d'aquesta sentència, en allò que qüestiona l'Estatut, convençut com he estat sempre de la constitucionalitat íntegra de l'Estatut acordat entre el Parlament de Catalunya i les Corts espanyoles, i referendat majoritàriament pel poble de Catalunya. Acatar no vol dir renunciar. No renunciarem a res del que s'ha pactat, signat i votat.

Ens hem sentit maltractats en aquest procés però, ara, en cap cas ens sentim vençuts. Tot el contrari. No hi ha tribunal que pugui jutjar els nostres sentiments ni la nostra voluntat. Som una nació.

No renunciarem a la satisfacció plena de les aspiracions d'autogovern contingudes en l'Estatut que vàrem votar. Malgrat la indignació que el coneixement de la sentència m'ha produït, i que no vull amagar-vos, crec que ara cal actuar amb serenitat i intel·ligència. Les institucions catalanes i el poble de Catalunya han de poder expressar, serenament, la voluntat de no renunciar a cap de les seves aspiracions i exigir el respecte a la nostra dignitat com a país.

Tan bon punt he tingut coneixement de la notícia, n'he parlat amb el President del Parlament, amb el cap de l'oposició, amb els presidents de les forces que donen suport al Govern i amb els dels altres partits que conformen el nostre arc parlamentari. A tots ells, els he traslladat la meua reacció inicial i els he comunicat que penso convocar una sèrie d'accions, que es desenvoluparan els propers dies, i que ara vull anunciar públicament.

Primer.- He proposat que els grups polítics que volen defensar l'Estatut votat pel poble intentin acordar una resposta conjunta a la Sentència. Per tal de treballar en aquesta direcció, he demanat a un grup d'experts juristes una anàlisi d'urgència del contingut de la Sentència i que avaluïn els seus efectes sobre el nostre autogovern. A partir d'aquesta anàlisi, intentarem formular, de la manera més unitària possible, les propostes necessàries per assolir plenament els objectius fixats a l'Estatut, alguns dels quals han estat ara qüestionats.

Segon.- Convocaré els presidents dels grups parlamentaris, al llarg d'aquesta setmana, per valorar la Sentència i les seves conseqüències jurídiques i polítiques.

Tercer.- Demanaré comparèixer davant el Parlament de Catalunya, per expressar la meua posició política i el capteniment de la Generalitat i per donar compte davant la cambra de les actuacions dutes a terme i de les que consideri convenient impulsar en els propers dies. I compareixeré també per establir la millor resposta política i institucional possible, per defensar l'autogovern de Catalunya, del qual l'Estatut n'és la seva expressió màxima i al que els catalans no pensem renunciar.

Quart.- He parlat amb el President del Govern d'Espanya. Li he traslladat, sense ambigüitats, la nostra decepció per un procés i una sentència que mai no s'hauria d'haver produït. Aquesta sentència no pot derivar cap a una crisi de confiança. Tenim un problema que només la voluntat política i la determinació conjunta de les institucions polítiques catalanes i espanyoles podem superar, si ens comprometem junts a desenvolupar tot el que hem pactat, acordat, votat i referendat. Caldrà refer el pacte polític que va possibilitar l'Estatut per superar les conseqüències polítiques i jurídiques d'aquesta sentència.

Cinquè.- Convençut que el nostre poble ha de fer sentir la seva veu per expressar el seu sentiment d'afirmació nacional i la seva voluntat de governar-se, us vull demanar, benvolguts conciudadans, que respongueu massivament a la proposta de manifestació que forces polítiques i socials han d'organitzar per poder expressar cívica i democràticament la nostra voluntat d'autoafirmació i d'autogovern. Caminem junts, units, tots els que estimem el país i defensem l'autogovern. Fem de la senyera, la nostra pancarta unitària. I demostrem que som una nació i que formem un sol poble.

I encara us vull demanar, com a President, que eviteu traslladar la decepció i la indignació d'aquests moments, que jo sento com ningú, cap a una confrontació negativa amb els altres pobles d'Espanya.

Insisteixo: som davant d'una sentència que és responsabilitat exclusiva d'un tribunal. No som davant d'un judici de la resta d'Espanya contra Catalunya. L'Estatut es va fer amb ànim de concòrdia. Un ànim que Catalunya ha de mantenir, però que exigeix també el respecte i el compromís dels altres.

Ciudadans i ciutadanes de Catalunya: defensaré íntegrament el contingut del nostre Estatut.

Ara és el moment d'afirmar la nostra voluntat d'autogovern amb determinació. D'exigir el compliment del pacte polític que va fer possible el nou Estatut i de posar, per tant, totes les institucions que el van subscriure davant de les seves responsabilitats

L'Estatut es l'expressió majoritària de la unitat civil i política del poble de Catalunya. Hi ha d'altres opcions legítimes, però aquesta es la majoritària i la que més cohesiona la nostra societat.

L'Estatut és la nostra Llei de lleis. Tot allò que conté, com a expressió jurídica d'una voluntat política compartida, ens ho hem guanyat a pols i ho farem valer a través dels instruments més adients.

Ara és el moment d'expressar la grandesa de Catalunya. De demostrar tot el que ens uneix i d'oblidar el que ens separa. De manifestar la nostra indignació amb la serenitat d'un poble madur i que sap el que vol. D'afirmar la nostra voluntat d'autogovern amb determinació. De treballar amb intel·ligència i passió per assolir tot el que ens havíem proposat quan vàrem pactar l'Estatut. D'exigir el compliment del pacte polític que va fer possible el nou Estatut i de posar, per tant, totes les institucions que el van subscriure davant de les seves responsabilitats.

Tot això no serà fàcil. No us vull enganyar. Tots sabem que vivim temps

diffícils en que s'encavalquen una profunda crisi econòmica i la incertesa que pot obrir aquesta sentència. Per això, hem d'actuar combinant la màxima determinació amb la màxima serenitat. No és temps de foguerades ni de gesticulacions que duren el que duren, però que no canvien res i porten a la frustració.

Creieu-me, la fórmula d'èxit és mantenir inamovible la nostra unitat al servei d'un objectiu tan assenyat com el d'exigir el compliment d'un pacte i mantenir alhora la voluntat democràtica expressada pel poble de Catalunya.

Estic convençut que podem superar aquesta prova. Que aquest propòsit és possible. Que Catalunya en sortirà enfortida, si tots sabem estar a l'alçada de les nostres responsabilitats.

Tenim més determinació política i més instruments per assolir tots els objectius que ens havíem marcat, sense cap mena de renúncia. Aquest Estatut és fort perquè el país és fort. Alguns el volen fer trontollar, però no podran perquè els seus fonaments són sòlids.

La immensa majoria, més del 95% del text estatutari, ha estat confirmat com a constitucional. Aquesta és la realitat, però no ens conformem. El volem tot, íntegre, desplegat en plenitud, perquè és el que va voler el poble de Catalunya.

Però vosaltres teniu la paraula. A les properes eleccions al Parlament de Catalunya serà el moment en que vosaltres, ciutadanes i ciutadans de Catalunya, podreu decidir en quina direcció cal continuar.

Mentrestant, jo, com a President, defensaré l'Estatut. El nostre Estatut. Amb aquest esperit actuaré, determinat més que mai a fer honor al compromís que vaig adquirir en prometre el càrrec de President de la Generalitat.

Aquesta es la meua paraula. Aquest es el meu compromís.

Visca Catalunya. ■